

Feledésbe merülve

Attól, h nem beszélsz rólam,
Még nem vagyok halott!
Élek, félek és egyedül vagyok.
Látom, h kék az ég, és érzem a szelet,
Már semmi nem jó, mint rég veled.
Meghal bennem minden,
És bár én is meghalnék,
Felvágott erekkel az ágyadon feküdnék.
Te benyitnál csendben, észrevennél engem,
Így megtudnád talán, mi voltál nekem.

Szűcs Vanda Zsófia